

hæredem non dari, etiam quoad rei persequutionem, nisi ad eum quid perveniat, aut lis cum antecessore contestetur, ut tenent Cujac. *parat. ad tit. C. de delict. defunct. & in l. Sicut 38. de reg. jur. Donel. lib. 15. cap. 51. Duaren. in l. Ex ea parte 121. §. fin. de vero. obl. Pichard. in §. Non autem, ex num. 32. Inst. de perp. & tempor. action. Leotard. d. quest. 94. num. 19. præter alios laudatos num. 63. & quos plenè congerit Barbosa in d. collect. n. 2. Quapropter sententiam D. Covar. expressim impugnant Leotard. *ubi mper.*, Guttier. n. 56. qui §. *His autem verbis*, *Inst. de leg. Aquil.* sic interpretantur, ut potiùs communem prober, quàm contrariam. Adde Fachin. *ubi sup. d. cap. 5.* hac de re dissonantem, & Cujac. *observat. lib. 7. cap. 37.* dubitantem an conditio furtiva transeat in hæredem, si nihil ex furto ipse perceperit, quanvis rei persequutoria sit, & jure transferri constet.*

66 Cùm Jus Canonicum à Civili discordet, quaeritur quod ex illis in foro sæculari debeat observari? Et Civili standum, nisi in terris Ecclesiæ in temporalibus subjectis, responderunt Fachin. *sup. vers. Tertio in hoc*, Cacheran. *Pedem. decis. 152. num. 6. Farinac. d. quest. 10. num. 64. vers. Limitando rursus.* Contrà tenet Guttier. *d. cap. 18. n. 62.* & apud nos Jus Pontificium in foro sæculari vigeret, qui Imperatoris legibus non ligamur. Sed obstat lex 3. *tit. 15. p. 7. præsertim cùm maximam præferat aequitatem illius dispositio, ac justitia consonet*, ne hæres lucretur defuncti bona, & damnum passus ex eis non recuperet quod sibi omni jure debebatur, si dominus viveret, ut in simili dicitur in *l. fin. §. Sin verò, in fin. C. de jur. delict.* Qua naturali ratione edocti Consulti conditionem furtivam in hæredem transferri concesserunt, *l. Si pro fure 7. de condict. furtiv. §. ult. Inst. de oblig. que ex delict. nasc.* licet hoc specialiter ob frequentiam facinoris inductum adnotent Interpretes.

67 Hinc inferitur, quod cùm scelerator conditionem furtivam teneatur, tam de Jure Canonico, quàm Civili, hæres tenebitur ad usurarum restitutionem, etsi nihil ad eum pervenerit ex scelere, nec lis sit cum defuncto contestata. Sic Leotard. *q. 94. num. 6. 25.* quæ probabiliter dicta videntur, tum propter similitudinem furis & usurarii, tum ob frequentem abusum scelerandi. Imò fures rapaces vocantur usurarii, & acrius hi, quàm illi aliquando coercentur. Menoch. *de arbitrar. cas. 398. num. 4. §.* ubi plura de crimine sceleratio.

Ad num. 8.

68 Supposita decisione Justiniani in *l. fin. §. cùm igitur, C. de jur. delict.* cui consonant lex 5. & lex 7. *tit. 6. p. 6.* hæres qui prætermisâ inventarii confessione adit, aut se immiscet hæreditati, cogitur satisfacere cunctis defuncti hæreditati, cogitur legatariis, tamen hæreditaria bona non sufficiunt: sed an hoc procedat cùm hæres ex delicto usurarum, vel alio convenitur, quaestio est de qua Cevall. *d. q. 464. ubi pro negativa parte plures cumulat*, qui cum D. Covar. tenent quod hæres conventus juxta Jus Canonicum pro delicto defuncti ad damni reparacionem, non compellatur solvere ultra vires hæreditatis, quibus jungendi Guazzin *de defens. reor. decis. 33. cap. 26. n. 5. Farinac. d. q. 10. num. 65. Clarus §. fin. quest. 51.*

num. 17. Caball. resol. crim. cas. 299. num. 44. Leotard. d. quest. 94. ex num. 28. Trentacinq. d. resol. 1. n. 7. apud quos plurimi.

Ast quoad usurarum restitutionem urget specialis ratio dubitandi, cùm hæres non tam ex delicto, quàm ex contractu teneatur, & conditione indebiti juxta communem opinionem debeat conveniri, saltem extraordinaria, ut Præsens noster ait: nec ratio congrua reddi poterit, cur hæres non consciens inventarium, teneatur supra vires hæreditatis omnibus defuncti creditoribus, & legatariis, & hoc repetenti usuras denegetur; unde eveniet, ut ex legato lucrum percipiat legatarius, & creditor ex scelere suum non recipiat, hærede absque inventario adevente, cùm creditores legatariis potiores habeantur, *d. l. fin. §. Sin verò.*

Augescit difficultas ex traditis *sup. num. 67. 70* nam si usurarius conditione furtiva teneatur, hanc contra hæredem dari non ambigitur, ut prænotatur numero 66. Nihilominus etiam in usurarum crimine hæredem non confecto inventori ad restitutionem non astringi ultra hæreditatis substantiam, cum D. Covar. sustinent Tusch. *lit. V. concl. 349. num. 18. Trentacinq. ubi proxime*, Guttier. *subdubius d. cap. 8. n. 65. vers. Nihilominus*, Leotard. *d. q. 94. à num. 27. Roland. à Valle tract. de inventar. quest. 209. n. 3. Montic. sim. tract. quest. 228. n. 29. Rebell. de oblig. just. lib. 8. cap. 16. n. 5.* & alii apud Leotardum, & est opinio communis.

Contrariam verò tueretur Molin. *sup. disp. 332. 71* num. 3. Farinac. *d. q. 10. num. 66. Ugol. de usur. cap. 14. §. 4. in fin. & alii*, eamque de jure veriorem asserit Guttier. *ubi proxime*, quanquam à communi in praxi non recedendum moneat, & merito, cùm æquius sit, ne hæres ob omissionem inventarii plus oneretur quàm ex bonis usurarii comparaverit, ad quod in foro conscientia minimè teneatur, ut pluribus laudatis tradit Cevall. *d. quest. 464. Farinac. sup. vers. Contrarium*, Guttier. *n. 66. Trentacinq. n. 9.*

Sed communis sententia videtur restringenda, *72* si hæres sceleratoris conveniatur quatenus ad eum pervenit, & hæreditas ex usuris locupletior est facta, ut exponit Leotard. *num. 26.* vel quia lis cum antecessore fuerit contestata; nam cùm istis casibus de Jure Civili hæres teneatur, cessant fundamenta communis sententia, atque hæreditate adita absque inventarii beneficio, ultra vires illius usurae solvi in solidum debent, præsertim cùm per litem contestationem in judicio quasi contrahatur, *l. 3. §. Idem scribit, ff. de peculio*, ubi Consultus inquit, non originem judicii spectandam, sed judicati ipsam velut obligationem. Unde licet actio à delicto originem duxerit, hæres usurarii ex quasi contractu defuncti convenitur.

Differt tamen Farinac. *d. q. 10. num. 67. qui 73* licet de usurarii hærede non egerit, in aliis tamen similibus causis, velut legis Aquiliae, incendii, aut rapinae asserit non teneri hæredem supra hæreditatis vires, etsi eum defuncto lis fuisset contestata, aut aliquid ad ipsum pervenerit, quanvis non confecerit inventarium: quod mihi satis dubium esse ex præmissis, ac in crimine usurarum minimè admittendum videtur ob specialitatem, quæ in repetitione earumdem reperitur.

Ibi;

Ibi: *Et peti possit conditio indebiti.*

74 Pro repetitione usurarum conditionem indebiti competere, communiter docent DD. Quiddam ex neotericis cum D. Covar. eam extraordinariam, seu irregularem dicunt. Vide Guttier. Leotard. ac Trentacinq. præter notata *sup. num. 67. de conditione furtiva.*

Ad Num. 9.

Infamia etiam juris factionem testamenti non admittit, Greg. Lop. *in l. 16. gloss. 3. tit. 1. p. 6. Clar. §. Testamentum, quest. 25. Tusch. lit. T. concl. 105. num. 16. Spin. de testam. gloss. rubric. part. 13. num. 22.* Qua propter licet usurarius de jure communi infamia notetur, *l. Improbum scelus 20. C. ex quib. caus. infam. irrog.* testari tamen potest Spin. *ubi proxime.* Idem est & de Jure Canonico, si usurarius manifestus non sit. Unde si scelerator condiderit testamentum, non servatà formâ capituli quanquam, *de usur. in 6.* tamen post obitum manifestus pronuncietur, testamentum subsistet. Molin. *de just. & jur. tract. 2. disp. 334. num. 10. Trullench. in Decalog. lib. 7. cap. 19. dub. 22. num. 6. Leotard. cum aliis de usur. q. 100. num. 70.*

76 Jure Pontificio per dictum caput *quanquam*, manifestis sceleratoribus ita testandi facultas est sublata, ut eorum testamenta ipso jure sint irrita, nisi aut usuras restituant, aut de ipsis reddendis caverint idoneè juxta formam eo decreto præscriptam. Card. Lug. *de just. & jur. disp. 24. n. 70. Card. Tusch. lit. V. concl. 342. num. 1. Molin. num. 4. Trullench. ubi proxime, Spin. n. 23. Less. de just. & jur. lib. 2. cap. 20. num. 188. vers. Sexta*, Leotard. *num. 47. Petr. Greg. de usur. lib. 3. cap. 14. num. 1. Clar. sup. q. 26. num. 1. Barbof. collect. d. cap. quanquam, n. 6. Menoch. de arbitrar. cas. 235. num. 1. Guttier. Canoniar. lib. 2. cap. 19. num. 1. Ant. Fab. de errorib. pragm. decad. 46. err. 8.*

77 Quod ita verum est, ut nec inter liberos usurarius testari valeat, nec inter ipsos bona distribuere. Tusch. *ubi proxime*, num. 11. Leotard. *num. 48. qui num. 47. cum pluribus tradit, omnem ultimam dispositionem ea constitutione comprehendendi.* Sic non licebit eis substituere pupillariter, aut exemplariter liberis. Tusch. *d. concl. 342. n. 17. & 18.* licet aliud cum Ripa, & Corrafio scripserit Cevall. *commun. opin. q. 11. num. 7.* Sed displicet, quia ut pupillaris consistat substitutio, necesse est ut parens habeat testamenti factionem, & jure testetur, alioqui si patris non valet testamentum, nec substitutio valet, *l. 2. §. Quisquis, ff. de vulg. l. Papinianus 8. §. Nec impuberis, de inoffic. testam. l. 10. tit. 5. p. 6. Donell. lib. 6. cap. 25. Pichard. in §. Liberis autem, num. 6. Instit. de pup. substit. Cùm igitur usurarii patris ipso jure nullam sit testamentum, substitutio ut ejus sequela irrita erit.*

Ibi: *Imò non posset lex Principis Sæcularis.*

78 Nullius Principis laici constitutio inducere valet, ut testamentum ejusmodi usurarii vires obtineat, prætermisâ formâ dicti capituli *Quanquam*, Tusch. *num. 38. Leotard. num. 49. Spin. num. 23. Cevall. num. 12. Peguera crimin. decis. 31. n. 10.* Imò si quis Magistratus procederet ad exequen-

dam sceleratoris ultimam voluntatem, potest per Judicem Ecclesiasticum censuris compelli, ut abtineat. Bobad. *Polit. lib. 2. cap. 17. num. 140. Ugol. de usur. cap. 24. §. 5. Leotard. cum aliis ubi proxime.*

Verf. Quintò idem erit.

Talis usurarius codillos facere nequit, nisi legitime juxta canonicam sanctionem caverit. *79* Tusch. *num. 10. & 24. Cevall. sup. q. 537. n. 4. Molin. num. 11. Barbosa num. 8. Spin. num. 24. Leotard. num. 47. Anton. Fab. ubi sup. num. 24.* Nulli enim cui testari interdicitur, codillos conficere licet, *l. Quadam 7. de jur. codicill. l. In bello 12. §. Codicilli, de captiv. & postlim. revers.* Pichard. *in princ. n. 27. Instit. quib. non est perm. fac. testam. Anton. Fab. ubi proxime*, qui ampliat etiam ab intestato. Cujac. *lib. 37. Digest. Sals. Juliani, in l. 2. §. Eurius, de jur. codicill.*

Verf. Sextò eadem prohibitio.

Simili modo vetatur manifesto usurario mortis causâ donatio. Tusch. *d. concl. 342. num. 20. & 25. Osuald. lib. 14. cap. 33. Leotard. Trullench. Gracian. Spin. ubi proxime*, Cevall. *sup. quest. 11. num. 12. Clar. §. Donatio, q. 7. Fachin. controvers. lib. 5. cap. 62. Anton. Faber d. error. 8* qui eleganter differit aens oppositam sententiam à pluribus sustineri, ita ut discerni non possit, quæ sit magis recepta; ac huic accessit D. Covar. *in rubr. de testam. part. 3. num. 13.* cujus loci meminit hic, ad ipsum remittens, ubi docuit donationem istam valere, nisi omnia bona usurarii, vel majorem partem eorum contineat, quo casu propter præsumptam fraudem non subsistet. Aliam excogitavit distinctionem Anton. Fab. *num. 6.* nam si donatio causâ mortis ita fiat, ut statim dominium rei donatæ transferatur, etsi revocari possit, sustinebitur, aliàs non; utique quia tunc magis accedit ad contractum, quàm ad ultimam voluntatem, & usurarius manifestus non prohibetur inter vivos donare, nec alios celebrare contractus, ut scripsit Tusch. *d. concl. 342. num. 28.* etsi limitetur à nonnullis, si usurarius omnem substantiam, aut majorem illius partem donaverit. Villalob. *ex aliis commun. opin. lit. V. n. 121.*

Verf. Septimò circa eandem.

Pœnæ dicti capituli *Quanquam*, etiam comprehendunt Judæos, & alios infideles in ditione Catholicorum Principum commorantes, quarum illi capaces existunt, ne scilicet testamenta condere valeant, cautione non præstita. Molin. *d. disp. 334. num. 12. Tusch. ubi proxime, num. 96. & alii.* Contrà tenent Clar. *§. Testamentum, q. 26. num. 5. Tiraq. de jur. primog. q. 66. num. 1. & alii, quos refert*, ac sequitur Barbosa *collect. d. cap. Quanquam, n. 11. Menoch. de arbitrar. cas. 449. num. 20.*

Verf. Octavo non tantum.

Qui præter mutuum in venditione, & aliis *82* contractibus scelus exercet simulatè, pœnas dicti capituli *Quanquam*, incurrit. Tusch. *num. 36. & 87.* nam & hic inter manifestos usurarios numeratur. Molin. *disp. 333. num. 2. Navar. in Manuali,*

E 3

nuali, cap. 17. num. 280. Card. Lug. sup. disp. 25. num. 238. & alii apud Leotard. d. q. 100. num. 9. Dissentit cum nonnullis Cevall. d. q. 11. num. 6. Observat Leotardus non sufficere, ut quis manifestus usurarius habeatur, quod vendat carius habita fide de pretio, quam pecuniâ præfenti, nisi vel ipse crimen fateatur, vel conjecturis comprobetur, cum possit se aliqua excusatione tueri.

Verf. Nonò prætermittendum.

83 Licet quæquam artem fœneratitiam dereliquisse constet, nequibit sine cautione testari. Molin. disp. 334. num. 13. Villalob. commun. opin. lit. V. num. 117. Clar. d. q. 26. num. 4. Spin. de testam. gloss. rubr. part. 13. num. 24. Hoc intelligi debet, nisi usuras restituisse probetur. Tusch. d. concl. 342. num. 106. Clar. ubi proximè.

Verf. Decimò quævis manifestus.

84 Usurarius qui servatâ formâ condidit ultimum elogium, si postea in crimen ipsum, etiam occultè inciderit, intestatus decedet. Molin. n. 15. Tusch. num. 31. Spin. ubi proximè. Addit Molina, quod si bona fide, & animo solvendi caverit, testamentum subsisteret saltem in foro conscientia.

Verf. Undecimò si quis.

85 Qui usurarum labe non maculatus testamentum jure confecit, si deinceps usurarius manifestus efficiatur, illud irritum redditur, nisi legitimè ante mortem caverit. Tusch. num. 35. Molin. num. 16. Spin. sup. n. 253. capacitas enim in testatore, ut valeat testamentum, nedum desideratur tempore quo conditur, sed etiam mortis conditoris defuncti, quâ illud confirmatur, cap. Cum Martha 6. §. Si tunc, de celebrat. Missar. Pichard. in rubr. num. 6. Infit. de testam. ordin. Ideo testamentum ritè confectum, sit irritum quoties sub mortis tempus, aut antea supervenit incapacitas, seu impedimentum juris, l. Si quis filio 6. §. Irritum, ff. de injust. rupt. §. Alio quoque modo, Infit. quib. mod. testam. infirm. l. 18. tit. 1. part. 6. Sic contingit ei, qui post confectum jure testamentum in usurariam labitur notoriè pravitatem.

Verf. Duodecimò hoc in tractatu.

86 Testamentum usurarii manifesti, etsi jure ipso sit nullum, tamen convalescit si postea idoneè de restituendis usuris caveatur. Tusch. n. 50. Molin. num. 14. Surd. de aliment. tit. 7. q. 4. n. 20. Cevall. d. q. 11. num. 3. Gratian. discept. cap. 79. num. 13. Barbosa sup. num. 11. Spin. num. 32. Clar. num. 3. Villalob. num. 116. Cautionem ipse testator præstare debet, nec proderit ad hunc effectum, quod hæres, aut alius post obitum usurarii usuras solvat, aut idoneè caveat; erit tamen utile, ne illi Ecclesiastica sepultura denegetur. Tusch. n. 50. & 53. Cevall. & Spin. ubi proximè, Barbosa col. 1. Clem. 1. n. 6. de sepult.

Sed si usurarius morte præventus non possit pignora, vel fidejussores dare, sat erit procuratorem, ut caveat, relinquere, & cautione præstita, testamentum subsistet. Tusch. n. 52. Spin. sup. Cevall. n. 4. Gratian. n. 14.

Verf. Decimotertiò adnotandum.

Usurarius manifestus etsi piam causam hæredem instituat, aut ei quid relinquat, ejus tamen dispositio non valet, nisi data cautione, juxta dictum caput Quæquam, Menchac. de success. lib. 1. §. 1. num. 179. Cevall. d. q. 11. num. 1. Leotard. num. 47. quæ licet sit communis sententia, ac de juris rigore verior, opposita tamen æquitate suadente tenenda est, cum D. Covarruv. & Molin. disp. 334. num. 11. Tusch. d. concl. 342. num. 4. Est enim privilegium piæ causæ, ut qui de jure testamenti factioe carent, ad illius favorem testari valeant. Tiraq. de privileg. piæ causæ, priv. 79. Hoc ita verum, modò fœnerator & usuras restitui præcipiat, & præmissis veræ penitentia signis decedat, ut præcitati advertunt, alioqui sicut ab usurario vivo non admittit Ecclesia obligationes, nisi penituerit, cap. Quia in omnibus 3. de usur. Leotard. latè d. q. 100. num. 34. ita ab eo relicta post mortem rejici debent.

Usurario manifesto, si testamentum non valeat, 89 succedunt legitimi hæredes. Tusch. num. 19. Spin. n. 23. qui si bona per usuram quæsitâ repererint, quorum dominium defuncti non fuit, dividere prohibentur, eaque creditoribus, qui ea tradiderunt, si extant, vel pauperibus sunt restituenda, l. 2. tit. 15. p. 6. ubi Greg. Lop. gloss. 9.

Tandem observandum cum Leotardo num. 50. & 51 & aliis quos laudat, quod si fœnerari aliquis probetur, qui non exegit adhuc usuras, non est astrictus ad idoneè cavendum, ut testetur validè: oportebit tamen ut usuras debitoribus remittat, & eas exigere hæredibus prohibeat.

SUMMARIUM.

- 1 Interesse lucri cessantis, ac damni emergentis ultra sortem exigere omni jure licet creditori.
- 2 Quæ desiderantur conditiones, ut licitè percipiatur.
- 3 Legis Curabit, C. de action. empt. ratio traditur.
- 4 Est juri, ac naturali rationi consona.
- 5 Procedit nedum in emptione, sed & in aliis contractibus, ac in judiciis.
- 6 Usurarum divisio, & quæ licita, aut illicita sint, & num. 7.
- 8 Usura ex d. l. Curabit, juxta Jus Civile, non erant compensatoria, sed jure Pontificio sic, quo diverso modo debentur.
- 9 Venditor qui non habita fide de pretio rem tradidit, licitè exigit usuras, seu interesse, quatenus emptor fructus ex re emptæ perceperit, dum pretium non exsolvit.
- 10 Hoc de jure Pontificio, nam Casareo usura fructibus non correspondebant.
- 11 Virum deciso dicta legis Curabit, habeat locum si res sterilis tradita sit emptori, & num. 12.
- 12 Minor si rem vendat etiam sterilem usuras pretii consequitur, donec solvatur, nisi emptor minor quoque sit.
- 13 Si ex re tradita emptor aliquod commodum extrinsecum percipiat, non ideo ad usuras ex dicta lege Curabit, tenebitur: secus si ancilla pepererit.
- 14 Vendens, ac tradens rem frugiferam, non accepto

- accepto pretio, agere solum potest ad usuras ex dicta lege Curabit, non ad interesse damni emergentis, aut lucri cessantis.
- 16 Ampliatur etsi emptor interpellatus non solvat, & quid hodie.
- 17 Fructus quomodo computandi, ut emptor illorum estimationem reddat pro interesse venditori, & num. 18.
- 19 Quid si nullos fructus emptor perceperit, & num. 21. & 22.
- 20 Ex lege Curabit, hodie venditor poterit exigere fructuum estimationem, etsi hæc pretii superet quantitatem.
- 21 Dicta legis Curabit, dispositio procedit, si ve venditor dominium rei tradita retineat, si ve illud in emptorem transferat.
- 22 Lex Sicut emptor, §. ult. ff. locat. interpretatur.
- 23 Venditor concedens tempus ut pretium solvatur, non agit intra illud ad usuras ex dicta lege Curabit.
- 24 Patris Molina doctrina declaratur.
- 25 Distinguitur conclusio tradita.
- 26 Eadem conclusio limitatur, si convenerit ut pendente dilatione ad solutionem pretii emptor usuras præstet juxta fructuum estimationem.
- 27 Limitatur dupliciter.
- 28 Licet mutuari pacifci, ut donec pecunia redita sit, debitor ad interesse damni emergentis, aut lucri cessantis teneatur, quod contigerit etiam intra tempus ad solutionem concessum.
- 29 Post moram debetur creditori utroque in foro interesse lucri cessantis, ac damni emergentis; sed antea non, nisi convenerit ita.
- 30 Creditor qui vendidit, ac tradidit, jure convenit de annua quantitate præstanda dum illi non solvitur pretium, quaquam dilationem concedat, & n. 37.
- 31 In foro externo probari debet, quod fructus percepti responderunt promissæ quantitati: & quid in interno servetur, & n. 36.
- 32 Promissio de annua quantitate pro interesse non valet, nisi probetur saltem per verosimiles conjecturas tantum damni sustinuisse creditorem, quantum promissum est.
- 33 Quid si in regione interesse sit more taxatum.
- 34 Emptor debitor quantitatis, quam promissum dum pretium non solveret, an liberetur, nullis perceptis fructibus ob sterilitatem.
- 35 Licet convenire, ut ex quantitate pretii non soluti census constituatur super bonis emptoris, donec pecunia solvatur, etsi redditus fructuum estimationem excedant.
- 36 Utrum talis contractus subsistat juxta Bullam Pii V. & n. 41.
- 37 Pretium consuetum in Hispania est auctum.
- 38 Venditori permittitur locare fundum venditum emptori, ut pensionem solvat quandiu pretium non exhibuerit.
- 39 Pensio fructus excedere non debet.
- 40 Utrum emptor qui locavit, cogatur solvere pensionem, etsi fructus non capiat ob sterilitatem, & num. 46.
- 41 Venditor qui habita fide de pretio, rem quam tradidit, iterum pro pignore accepit, an fructus debeat in sortem impurare? & n. 48.
- 42 Quid si non eadem sit res vendita, sed alia emptoris pignori detur.
- 43 Abbas consilium reprobatum.

- 44 Venditori qui rem tradidit, debentur usura ex lege Curabit, donec pretium solvatur, etsi ille non adimpleat qua in contractu promissit.
- 45 Ampliatur.
- 46 Tradens partem rei, nullo pretio recepto, pro rata usuras percipiet: & quid si emptor offerat pretium, & venditor aliam partem tradere renuat.
- 47 Ut venditor exigat usuras ex dicta lege Curabit, vera debet intervenire traditio.
- 48 Si venditor rem, & emptor pretium retineant, nullâ interveniente morâ, nec usura pretii, nec fructus rei debentur.
- 49 Utrum hoc procedat de Jure Civili?
- 50 Contractu perfecto, an ad emptorem, vel venditorem fructus rei vendita pertineant, & num. seqq. & n. 73. & 74.
- 51 Emptor fructus petere potest, oblatis pretio, & usuris: venditor non valet agere ad usuras, sed excipere ei permittitur.
- 52 Limitatur, & num. 62.
- 53 Post moram emptoris venditor agit ad interesse, & si nullum patiatur detrimentum fructus sibi retinet.
- 54 Quid jure communi servetur.
- 55 Post moram emptoris fructus ad quem spectent Jure Canonico, & Civili.
- 56 Emptore pretium offerente, si venditor rem non tradat, tenetur ad fructus perceptos, & quos emptor posset percipere.
- 57 Emptor fructus lucratur, licet pretium non solvat, ob moram venditoris, & num. 69.
- 58 Post moram vendentis ipse rei periculo, subjicitur, & interesse intrinsecum, non extrinsecum præstat.
- 59 De intellectu legis Fructus 13. C. de actionib. empt. & n. 71. & 72.
- 60 Petri Barbosa opinio refutatur.
- 61 Agitur de cujusdam Castrensis opinionis effectu, ac praxi.
- 62 Emptor solvens partem pretii, agere ad fructus rei non tradita post rata potest, ac de certa quantitate correspondente pacifci.
- 63 Declaratur, & num. 79.
- 64 Venditor si nihil ex pretio recepto, partem rei tradiderit, pro portione usuras, seu fructuum estimationem jure petet.
- 65 Si Procurator fundum propriâ pecuniâ domini nomine emerit, nec usuras pretii, nec fructus rei lucrabitur.
- 66 Quid si procurator damnum ex fundi comparatione senserit.
- 67 Promittens vendere, si pretium accipiat ante contractum, tenetur ad usuras, si ve fructuum estimationem ex dicta lege Curabit. Et quid si pars pretii solvatur, ibid.
- 68 Rejicitur opinio contraria.
- 69 Pactum de emendo, ac vendendo, quos effectus producat, & an ex eo actio competat?
- 70 Si promittens vendere tradat rem, nihil pro pretio accepto, exigit usuras, seu fructuum valorem.
- 71 Lex Curabit, obinet locum in pacto de vendendo, & aliis omnibus causis, ubi eadem ratio æquitatis reperitur.
- 72 Actio ex dicta lege Curabit, transit in cessionarium, quod cum distinctione accipiendum.
- 73 Legis Curabit, æquitas in utroque Jure servatur, sed diversimodè.
- 74 Lex Curabit, procedit etiam in emptore solvente.